

EKSAMEN I GRE1403 Homer HØST 2013

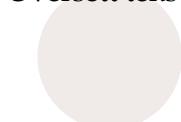
Oppgaven består av 3 sider.

Torsdag 19. desember (4 timer)   **Ingen hjelpebidrifter**

Alle spørsmål skal besvares

Oppgave 1:

Oversett teksten, *Iliaden* 1.130–175 (tekst på side 3), fra gammelgresk til norsk

Oppgave 2: Språklig

Oppgi det attiske motsvaret til følgende ord (de samme ordene er også understrekket i teksten på side 3):

Ὀδυσῆος

ἐλθέμεναι

ἢ λυθον

όππότ'

πολέμοιο

Oppgave 3: Metrikk

Skander vers 148-151. Marker også cesur, samt forklar hva cesur er.

KANDIDATEN BES SKRIVE TYDELIG MED PENN

Oppgave 4: Stil og innhold

- a. Kommentér versene 130 og 148 med hensyn til deres oppbygning, særlig med tanke på begrepene "epitet", "formler" og "den episke tradisjonen". Definer også disse begrepene.
- b. Hva handler ordvekslingen mellom Agamemnon og Akilles egentlig om? Hvilke konsekvenser får den for handlingen i *Illiaden*?

Homer, *Iliaden*, 1.130–175

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Αγαμέμνων. (130)
 "μὴ δὴ οὔτως ἀγαθός περ ἐών, θεοίκελ' Αχιλλεῦ
 κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

...

εἰ δέ κε μὴ δώσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι (137)
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ίῶν γέρας, ἢ Οδυσῆς
 ἄξω ἔλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι.

..."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδών προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς. (148)
 "ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον
 πᾶς τίς τοι πρόφρον ἔπεσιν πείθηται Αχαιῶν (150)
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἵφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἐνεκ' ἡλυθον αἰχμητάων
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί εἰσιν.

...

ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρης, (158)
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπῃ οὐδὲ ἀλεγίζεις.
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ω̄ ἐπὶ πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἱες Αχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἵσον ἔχω γέρας ὅππότ' Αχαιοί

Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο (165)
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὅτι
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
 "φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς." (175)